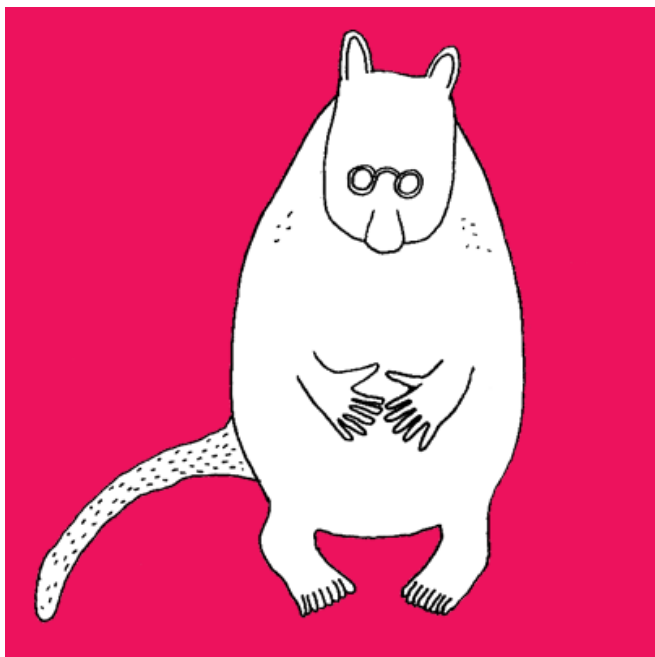

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

LICZEBNIK

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

To nazwa części mowy wyróżnianej na podstawie dwóch cech: wskazywania na liczbę i nieodmieniania się przez liczbę. LICZEBNIK bowiem ma służyć do liczenia, a jego najistotniejszą cechą gramatyczną jest właśnie z góry określona liczba. Co prawda ten drugi warunek jest spełniany tylko przez niektóre grupy LICZEBNIKÓW: liczebniki główne (czyli takie jak jeden mający tylko lp. i dwa, trzy, cztery itd. – mające tylko l.mn.) i liczebniki zbiorowe (czyli takie jak pięcioro czy dwadzieścioro). Liczebniki to grupa wewnętrznie baaardzo zróżnicowana. W zasadzie odmieniają się przez przypadki, ale nie wszystkie (np. część nieokreślonych, takich jak trochę czy dużo, zachowuje się jak przysłówki), niektóre odmieniają się przez rodzaje tak przymiotniki (np. porządkowe takie jak dwusetny, mnożne jak poczwórny czy wielorakie jak dwojaki). O czym warto pamiętać? O tym, że **ŻADNYCH LICZEBNIKÓW NIE ZAPISUJEMY Z KOŃCÓWKAMI FLEKSYJNYMI!** Poprawnie piszemy: ul. 1 Maja (a nie: „1-go” czy „1-ego” Maja), biuro mieści się na 6. piętrze (a nie: na „6-tym”), lody w 50 smakach (a nie: w „50-u, „50-ciu” czy „50-ęciu”), stolik dla dwojga (a nie: dla „2-ojga” czy „2-ga”).